

ประกาศกองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเทศบาลเมืองวารินชำราบ
เรื่อง แจ้งเตือนโรคระบาดในสัตว์ที่มาในช่วงฤดูฝน

ด้วยขณะนี้ประเทศไทยได้เปลี่ยนเข้าสู่ช่วงฤดูฝนแล้ว ลักษณะอากาศจะแปรปรวน ทั้งอากาศร้อนอบอ้าวทั่วไป และฝนฟ้าคะนองในบางวัน สภาพอากาศเช่นนี้จะส่งผลกระทบต่อสัตว์เลี้ยง ไม่ว่าจะเป็นสัตว์ปีก สัตว์กบคู่ และสัตว์น้ำ อาจปรับตัวไม่ทันต่อสภาพอากาศที่แปรปรวนทำให้เกิดโรคต่างๆ ได้ง่าย หากดูแลไม่ดี และสภาพแวดล้อมไม่เหมาะสม ส่งผลให้สัตว์ที่เกษตรกรเลี้ยงเกิดเจ็บป่วย และล้มตาย เกษตรกรจึงควรเตรียมการป้องกันและเฝ้าระวังโรคระบาดในสัตว์อันอาจเกิดขึ้นได้ในช่วงที่มีสภาพอากาศเปลี่ยนแปลง

ดังนั้น เพื่อเป็นการเตรียมการป้องกันและระมัดระวังโรคระบาดในสัตว์ที่อาจจะเกิดขึ้นในช่วงฤดูฝน เทศบาลเมืองวารินชำราบ จึงขอประชาสัมพันธ์แจ้งเตือนให้ประชาชนทราบและเฝ้าระวังโรคระบาดในสัตว์ที่เลี้ยงในช่วงฤดูฝนได้แก่

๑. สัตว์ปีก เช่น เป็ด ไก่ โรคที่ต้องระวังเป็นพิเศษ ได้แก่ โรคไข้หวัดนก และโรคหลอดลมอักเสบติดต่อ ที่อาจสร้างความสูญเสียให้กับสัตว์ปีกเป็นจำนวนมาก อาการที่พบได้ คือ คอตก คอบิด หายใจเสียงดัง หรืออาจมีน้ำมูกไหลได้

๒. สัตว์กบคู่ ได้แก่ โค กระบือ แพะ แกะ มักมีปัญหาเรื่องท้องอืด ท้องเสีย จากการกินหญ้าอ่อนที่เพิ่งแตกยอด เมื่อได้รับน้ำฝนเข้าไปเป็นจำนวนมาก เพราะสัตว์จะกินแต่หญ้า หรือหญ้าแห้งตลอดในช่วงฤดูแล้ง นอกจากนี้ ยังมีโรคหวัด โรคคอบวม ปอดบวม โรคปากและเท้าเปื่อย ในส่วนของสุกรต้องระวังโรคปากและเท้าเปื่อย โรคพาร์อีอาร์เอส และโรคอิหวาต์แอฟริกาสุกร โดยจะแสดงอาการ ซึม เบื่ออาหาร หายใจลำบาก มีไข้สูง ไอ หรือจาม ตัวแดง หรือท้องเสีย และอาจมีการแท้งลูกได้ วิธีการป้องกัน เกษตรกรควรต้องดูแล ให้ความสำคัญกับการจัดการโรงเรือนหรือคอกสัตว์ที่ดีมีหลังคา ป้องกันฝน ลม และละอองฝนได้เป็นอย่างดี หรือจัดเตรียมสถานที่ที่ให้อาหารสัตว์สามารถหลบฝนได้มีการจัดเตรียมน้ำ อาหาร ยา และเวชภัณฑ์ให้พร้อม เพื่อเสริมสร้างให้สุขภาพสัตว์แข็งแรง ไม่เจ็บป่วยได้ง่าย โดยหากพบสัตว์ป่วยผิดปกติหรือแสดงอาการดังกล่าว ให้รีบปรึกษาเจ้าหน้าที่ปศุสัตว์หรือสัตวแพทย์ในพื้นที่ โดยทันที

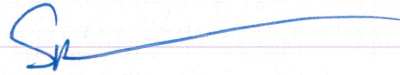
๓. สัตว์น้ำ ได้แก่ ปลาที่เลี้ยงในกระชัง มักเกิดปัญหาปลาป่วยและปลาตายจากปรสิตและเชื้อโรคต่างๆ ได้ง่าย เนื่องจากปลาที่เลี้ยงในกระชังปรับตัวไม่ทันต่อสภาพอากาศที่แปรปรวน เมื่อมีฝนตกน้ำไหลหลากเกิดอุณหภูมิน้ำเปลี่ยนแปลง ปลาจะกินอาหารน้อยลง เครียด ลักษณะของปัญหา ปลาผิวน้ำตายหลายสิบตัวถึงหลายร้อยตัว/กระชัง นานติดต่อกัน ๒-๓ สัปดาห์ อัตราการตายมากกว่า ๕๐% ต่อกระชัง กระชังที่แขวนอยู่ในลำน้ำเดียวกันได้รับผลกระทบในลักษณะคล้ายกัน ปลาที่ป่วยและตายมีอาการครีบกร่อน ลำตัวมีรอยแผลตกเลือด เหงือกซีดเน่า ซึ่งสาเหตุเกิดจากการเลี้ยงปลาอย่างหนาแน่น เลี้ยงปลาในแหล่งน้ำเดิมเป็นระยะเวลานาน ทำให้มีของเสียสะสมเป็นจำนวนมาก ส่งผลให้เชื้อโรคหลายชนิดเจริญเติบโตดี ปรสิตและเชื้อโรคชนิดต่างๆ ที่ตรวจพบ ได้แก่ ปรสิตภายนอก แบคทีเรีย และในบางพื้นที่การตรวจพบเชื้อไวรัสและเชื้อราในปลาป่วย วิธีการป้องกัน เกษตรกรควรล้างทำความสะอาดกระชังอย่างสม่ำเสมอ อย่าทิ้งซากปลาที่ตายลงในน้ำ ให้เก็บฝังเผาหรือทำลาย เพื่อป้องกันการแพร่กระจายของเชื้อโรคที่อาจทำความเสียหายกับปลาที่เลี้ยง การเลี้ยงปลาครั้งต่อไป ควรปล่อยปลาให้น้อยลง และควรตรวจสอบให้มั่นใจว่าพันธุ์ปลามีคุณภาพและสุขภาพดี

ในแหล่งน้ำ...

ในแหล่งน้ำที่มีปัญหาปลานิลในกระชังป่วยอยู่เสมอ ควรระงับการเลี้ยงปลานิลช่วงระยะหนึ่ง หรือสลับเลี้ยงปลาชนิดอื่นแทนปลานิล เพื่อให้เชื้อโรคที่ก่อให้เกิดปัญหาในปลานิลลดน้อยลงไปในธรรมชาติ กระชังปลานิลควรห่างจากน้ำทิ้งชุมชน หรือโรงงานอุตสาหกรรม และบริเวณน้ำหลากจากพื้นที่น้ำท่วมขัง

จึงประกาศมาเพื่อทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๘

(นางรุ่งนภา ทับหนองฮี)

รองปลัดเทศบาล รักษาการแทน

ปลัดเทศบาล ปฏิบัติหน้าที่

นายกเทศมนตรีเมืองวารินชำราบ

ผู้อำนวยการท้องถิ่น

ประกาศกองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเทศบาลเมืองวารินชำราบ เรื่อง แจ้งเตือนโรคที่มาในช่วงฤดูฝน

ด้วยขณะนี้ประเทศไทยได้เข้าสู่ฤดูฝน การเปลี่ยนแปลงของสภาพดินฟ้าอากาศในช่วงนี้เป็นสาเหตุทำให้เกิดโรคหลายชนิด ซึ่งสามารถแพร่ระบาดได้ง่าย ซึ่งโรคที่มักเกิดในฤดูฝนและพบได้บ่อย

ดังนั้น เพื่อเป็นการเตรียมการป้องกันและระมัดระวังโรคภัยที่อาจจะเกิดขึ้น เทศบาลเมืองวารินชำราบ จึงขอประชาสัมพันธ์แจ้งเตือนให้ประชาชนทราบและระมัดระวังโรคภัยที่มาในช่วงฤดูฝน ได้แก่

๑. โรคติดต่อทางระบบหายใจ ได้แก่ โรคไข้หวัดใหญ่ โรคปอดอักเสบ และโรคโควิด ๑๙
๒. โรคติดต่อที่มีรีนเป็นพาหะ ได้แก่ โรคไข้เลือดออก โรคไข้สมองอักเสบ โรคมาลาเรีย และโรคไข้ปวดข้ออยู่ลายหรือโรคชิคุนกุนยา
๓. โรคติดต่อทางอาหารและน้ำ ได้แก่ โรคอหิวาตกโรค และโรคไวรัสตับอักเสบ เอ
๔. โรคติดต่ออื่นๆ ได้แก่ โรคมือ เท้า ปาก และโรคเลปโตสไปโรซิส (ไข้หนู)
๕. ภัยสุขภาพอื่นๆ ที่ต้องเฝ้าระวัง ได้แก่ อันตรายจากสัตว์มีพิษ ภัยจากฟ้าผ่า และอุบัติเหตุทางถนน

ทั้งนี้ โรคที่ต้องเฝ้าระวังเป็นพิเศษ คือ กลุ่มโรคติดต่อทางระบบหายใจ (โรคปอดอักเสบและโรคไข้หวัดใหญ่) โรคฉี่หนูหรือเลปโตสไปโรซิส โรคไข้หวัดใหญ่ และโรค COVID 19 สามารถป้องกันได้ด้วยการดูแลสุขภาพให้แข็งแรง ออกกำลังกายสม่ำเสมอ พักผ่อนให้เพียงพอ ควรอยู่ในที่มีอากาศถ่ายเทสะดวก หลีกเลี่ยงสถานที่ที่มีคนแออัด ดื่มน้ำสะอาด รับประทานอาหารปรุงสุกใหม่ ไม่มีแมลงวันตอม ใช้ช้อนกลางทุกครั้งเมื่อรับประทานอาหารร่วมกับผู้อื่น และหมั่นล้างมือบ่อยๆ ด้วยน้ำและสบู่หรือใช้แอลกอฮอล์เจลทำความสะอาดมือเพื่อช่วยป้องกันการติดเชื้อ

ข้อแนะนำและวิธีการป้องกันควบคุมโรคในช่วงฤดูฝน มีดังนี้

๑. โรคไข้หวัดใหญ่ทุกสายพันธุ์ สามารถป้องกันได้จากการฉีดวัคซีน หากพบผู้ป่วยให้หยุดเรียน/ทำงานจนกว่าจะหาย สวมหน้ากากอนามัยป้องกันการแพร่เชื้อ ล้างมือด้วยน้ำและสบู่บ่อยๆ งดการคลุกคลีกับผู้ป่วยหรือเข้าไปในสถานที่แออัด/ห้องแอร์ ควรพบแพทย์โดยเร็วไม่เกิน ๔๘ ชั่วโมง เพื่อรักษาด้วยยาต้านไวรัส
๒. โรค COVID 19 มีวิธีป้องกันและดูแลตัวเองให้ปลอดภัย ๑) สุขอนามัยส่วนบุคคล : ควรล้างมือบ่อยๆ ด้วยสบู่และน้ำอย่างน้อย ๒๐ วินาที หรือใช้เจลแอลกอฮอล์ล้างมือที่มีแอลกอฮอล์อย่างน้อย ๗๐% หลีกเลี่ยงการสัมผัสใบหน้า ไอหรือจามอย่างถูกวิธี: ใช้ข้อพับแขนด้านในปิดปากและจมูกเวลาไอหรือจาม หรือใช้กระดาษทิชชูแล้วทิ้งลงถังขยะที่มีฝาปิดมิดชิดทันที ทำความสะอาดและฆ่าเชื้อพื้นผิวที่ถูกสัมผัสบ่อยๆ เช่น ลูกบิดประตู ราวบันได โต๊ะ เก้าอี้ โทรศัพท์มือถือ ด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อ ๒) การรักษาระยะห่างและการหลีกเลี่ยงสถานที่เสี่ยง : รักษาระยะห่างทางสังคม โดยเฉพาะในที่สาธารณะ หลีกเลี่ยงสถานที่แออัด หรือสถานที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อ พักอยู่บ้านเมื่อรู้สึกไม่สบาย หากมีอาการป่วย เช่น มีไข้ ไอ เจ็บคอ ควรพักรักษาตัวอยู่ที่บ้านเพื่อป้องกันการแพร่เชื้อ และควรตรวจ ATK เพื่อยืนยันผล ๓) การสวมหน้ากากอนามัยอย่างถูกวิธี : ควรเปลี่ยนหน้ากากอนามัยทุกวัน หรือเมื่อเปียกชื้น สกปรก และทิ้งอย่างถูกวิธีลงในถังขยะที่มีฝาปิดมิดชิด ๔) การดูแลสุขภาพร่างกาย : พักผ่อนให้เพียงพอ ออกกำลังกายสม่ำเสมอ หลีกเลี่ยงปัจจัยที่ลดภูมิคุ้มกันงดดื่มแอลกอฮอล์และงดสูบบุหรี่

๕) มาตรการเพิ่มเติมเมื่อกลับจากข้างนอก : เปลี่ยนเสื้อผ้าและอาบน้ำทันที ทำความสะอาดสิ่งของที่นำติดตัวไปข้างนอก เช่น กระเป๋า โทรศัพท์มือถือ แว่นตา ด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อ ๖) การรับวัคซีนป้องกันโควิด ๑๙ ให้ครบตามเกณฑ์ที่กำหนด โดยเฉพาะกลุ่มเสี่ยง เช่น ผู้สูงอายุ ผู้ที่มีโรคประจำตัว (กลุ่ม ๖๐๘) เพื่อลดความรุนแรงของโรคหากติดเชื้อ

๓. โรคไข้เลือดออก มีุงกลายเป็นพาหะนำโรค ผู้ป่วยจะมีอาการไข้สูงลอย ติดต่อกัน ๒-๗ วัน มีอาการปวดศีรษะ ปวดเมื่อยตามตัว ปวดบ้นตา บางรายมีปวดท้อง อาเจียน เบื่ออาหาร มีจุดแดงเล็กๆ ตามแขนขา ลำตัว รักแร้ อาการทั่วไปคล้ายเป็นหวัด แต่เด็กไม่ไอและมักไม่มีน้ำมูก วิธีการป้องกันไม่ให้ยุงกัด ๓ เก็บ ๓ โรค ได้แก่ ๑. เก็บขยะไม่ให้ยุงลายวางไข่ ๒. เก็บน้ำ ปิดฝาโอ่งน้ำให้มิดชิด ปล่อยปลาในลูกน้ำยุงลาย หรือใส่ทรายกำจัดลูกน้ำ ไม่ให้มีลูกน้ำยุงลาย ๓. เก็บบ้านให้สะอาด โปร่ง ไม่ให้มีมุมอับทึบเป็นแหล่งเพาะพักของยุง ทั้งนี้ เพื่อป้องกัน ๓ โรคคือ ไข้เลือดออก โรคไข้ปวดข้อยุงลาย และโรคติดเชื้อไวรัสซิกา นอกจากนั้นยังใช้มาตรการ ๕ ป. ในการปราบยุงลาย ได้แก่ ปิด เปลี่ยน ปล่อย ปรับ ปฏิบัติ หากพบผู้ป่วยสงสัยว่าเป็นไข้เลือดออกให้ส่งพบแพทย์ และแจ้งเจ้าหน้าที่สาธารณสุขเพื่อควบคุมโรคในพื้นที่

๔. โรค มือ เท้า ปาก เป็นโรคที่พบบ่อยในเด็ก มีการระบาดทุกปี โดยเฉพาะในช่วงที่เริ่มเข้าหน้าฝน หรือช่วงเปิดเทอม เกิดจากเชื้อไวรัส ติดต่อกันได้โดยการสัมผัสเสมหะ น้ำมูก น้ำลาย หรืออุจจาระของผู้ป่วยโดยตรง หรือทางอ้อม เช่น สัมผัสผ่านของเล่น อาการของโรคนี้นักจะเริ่มด้วยอาการไข้ เจ็บปาก รับประทานอะไรไม่ค่อยได้ เพราะมีแผลในปากเหมือนแผลร้อนใน และมีผื่นเป็นจุดแดง หรือเป็นตุ่มนูนใสขึ้นบริเวณฝ่ามือ ฝ่าเท้า ส่วนใหญ่จะมีอาการไม่มากและจะหายเองใน ๑ สัปดาห์ แต่มีโอกาสเกิดอาการรุนแรงหรืออาจทำให้เกิดสมองอักเสบ อันตรายถึงขั้นเสียชีวิตได้ ผู้ป่วยจะมีอาการซึม อ่อนแรง ชัก เดินเซ หอบ อาเจียน หากพบอาการเหล่านี้ควรรีบนำส่งแพทย์โดยด่วน วิธีการป้องกัน คือ การรักษาความสะอาดของสภาพแวดล้อม เน้นการล้างมือด้วยน้ำ และสบู่ ทุกครั้งหลังเข้าห้องน้ำและก่อนรับประทานอาหาร หากพบผู้ป่วย มือ เท้า ปาก ให้หยุดเรียนจนกว่าจะหาย และงดการคลุกคลีกับเด็กคนอื่น ทำความสะอาดของเล่น อุปกรณ์ด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อ หรือน้ำยาซักผ้าขาวไฮเตอร์ ผสมน้ำ ๑ : ๔ และตากแดดจัด เพื่อฆ่าเชื้อโรค

๕. โรคมาลาเรีย เกิดจากเชื้อโปรโตซัว โดยมียุงก้นปล่อง ซึ่งมีแหล่งอาศัยในป่าเป็นพาหะนำโรค ผู้ป่วยจะมีอาการไข้สูง มีอาการหนาวสั่นร่วมด้วยได้ ต้องไปพบแพทย์เพื่อเจาะเลือดตรวจ และรับการรักษาโดยเร็ว แต่หากได้รับการรักษาช้า อาจมีปัญหาทำให้เกิดอาการป่วยรุนแรง มีภาวะแทรกซ้อน ทำให้ผู้ป่วยเสียชีวิตได้ ปัจจุบันยังไม่มียาป้องกันที่ใช้ในการป้องกันโรคนี้ วิธีการป้องกัน หากเข้าไปในป่า ให้มีการป้องกันตนเองไม่ให้ยุงกัด เช่น การทายากันยุง การนอนในมุ้ง สวมเสื้อผ้าที่มิดชิด เป็นต้น

๖. โรคอาหารเป็นพิษจากเห็ดพิษ พบมากเป็นพิเศษในช่วงฤดูฝน ซึ่งสาเหตุเกิดจากประชาชนรับประทานเห็ดที่ขึ้นเองในป่า สวน ไร่ หรือเห็ดที่ขึ้นเองตามธรรมชาติ ที่สำคัญได้แก่ อาเจียน ปวดท้อง อุจจาระร่วง พิษบางชนิดที่รุนแรง อาจทำให้เกิดตับวาย ตัวเหลือง ไตวาย และเสียชีวิต หากพบผู้ป่วยสงสัยเกิดจากเห็ดพิษให้อาเจียนออกมาให้มากที่สุดโดยการล้วงคอ หรือดื่มน้ำอุ่นผสมเกลือ หรือกลืนไข่ขาว แล้วนำส่งโรงพยาบาลทันที ดังนั้น ประชาชนจึงพึงระวังอย่ารับประทานเห็ดที่สงสัยหรือไม่แน่ใจ ควรรับประทานเฉพาะเห็ดที่แน่ใจเท่านั้น และหากเก็บเห็ดมาแล้วนำมาปรุงอาหารเลย ไม่ควรเก็บไว้นาน เพราะเห็ดจะเน่าเสียเร็วหรืออาจขึ้นราอยู่ในไว้ได้ และห้ามกินเห็ดดิบๆ โดยเด็ดขาด

๗. โรคเลปโตสไปโรซิส (ฉี่หนู) เกิดจากเชื้อแบคทีเรีย ที่อยู่ในฉี่หนูหรือสัตว์เลื้อย เช่น สุกร โค กระบือ รวมทั้งสัตว์ป่าและสัตว์ฟันแทะที่เป็นสัตว์นำโรค เช่น หนู โดยเชื้อจะปะปนอยู่ในน้ำและสิ่งแวดล้อมที่ชื้นแฉะ น้ำท่วมขัง อาการที่พบบ่อย ได้แก่ มีไข้สูงเฉียบพลัน ปวดศีรษะ ปวดกล้ามเนื้ออย่างรุนแรง โดยเฉพาะ ที่น่อง และโคนขา อาจมีอาการตาแดง คอแข็ง มักมีไข้ติดต่อกันหลายวัน สลับกับระยะไข้ลด อาจมีผื่นที่เพดานปาก หรือมีจุดเลือดออกตามผิวหนังและเยื่อ ระยะเวลาอาจมีตาเหลืองและไตวาย ปอดอักเสบ กล้ามเนื้อหัวใจอักเสบ เป็นต้น

ดังนั้น...

ดังนั้น เมื่อมีอาการปวดศีรษะเฉียบพลัน มีไข้สูง ปวดกล้ามเนื้ออย่างรุนแรง หลังจากมีประวัติ และพฤติกรรมเสี่ยงดังกล่าว ให้รีบไปพบแพทย์โดยด่วน เพราะฉะนั้น ประชาชนที่ลงทำนาควรสวมรองเท้าบูท หากมีบาดแผลให้ปิดให้สนิทก่อน และเมื่อเสร็จภารกิจ ให้อาบน้ำฟอกสบู่ชำระร่างกาย

๘. โรคติดต่อทางอาหารและน้ำ ที่พบบ่อย คือ โรคอุจจาระร่วงเฉียบพลัน บิด ไทฟอยด์ อาหารเป็นพิษ ตับอักเสบ เป็นต้น สาเหตุเกิดจากรับประทานอาหาร หรือดื่มน้ำที่มีเชื้อโรคปนเปื้อน รวมทั้งการรับประทานอาหารสุกๆ ดิบๆ หรือใช้น้ำไม่สะอาดมาประกอบอาหาร รวมถึงการรับประทานอาหารที่ปรุงไว้นานข้ามมือ หรือเกิน ๒ ชั่วโมง ดังนั้น ควรรับประทานอาหารที่ปรุงสุกใหม่ๆ ไม่มีแมลงวันตอม ไม่ควรทานอาหารค้างคืน หรือปรุงไว้นานหลายชั่วโมง เพราะอาหารอาจบูดเน่า ดื่มน้ำสะอาด หรือน้ำบรรจุขวดที่มีเครื่องหมาย อย. รับรองคุณภาพ เลือกซื้อน้ำแข็งที่ไม่มีตะกอน และไม่ควรรับประทานน้ำแข็งที่ใช้สำหรับแช่อาหารอื่น ก่อนรับประทานทุกครั้ง ควรล้างมือด้วยน้ำและสบู่ให้สะอาดเป็นนิสัย ถ่ายอุจจาระลงในส้วม และล้างมือทุกครั้งหลังถ่ายอุจจาระเสร็จ หากเป็นช่วงน้ำท่วม ไม่สามารถเข้าส้วมได้ ควรถ่ายอุจจาระลงในถุงพลาสติก แล้วใส่ปูนขาวจำนวนพอสมควรลงในถุงมัดปากถุงให้แน่น แล้วใส่ถุงดำซ้อนอีกชั้นหนึ่ง ก่อนนำไปทิ้ง ไม่ควรถ่ายอุจจาระลงในน้ำเด็ดขาด เพราะจะยิ่งเป็นการแพร่เชื้อโรค

จึงประกาศมาเพื่อทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๘

(นางรุ่งนภา ทับหนองฮี)

รองปลัดเทศบาล รักษาการแทน

ปลัดเทศบาล ปฏิบัติหน้าที่

นายกเทศมนตรีเมืองวารินชำราบ

ผู้อำนวยการท้องถิ่น